

SCHOOL OF ECONOMICS AND ADMINISTRATION

Including pupils with special educational needs and disabilities
in primary school: Strategies and Approaches

By

SOFRONIOU ANTRIA

Master of Business Administration

2021

SCHOOL OF ECONOMICS AND ADMINISTRATION

Including pupils with special educational needs and disabilities
in primary school: Strategies and Approaches

By

SOFRONIOU ANTRIA

Submitted in the School of Economics and Administration of Neapolis University
Pafos in support of candidature for a Masters' Degree.

August 2021

©Sofroniou Antria, 2021

Including pupils with special educational needs and disabilities
in primary school: Strategies and Approaches

Dissertation

Name of Supervisor: Christos Papademetriou

Name of Dean: Mrs. Maria Psillaki

Περίληψη

Οι μαθησιακές δυσκολίες είναι ένας πολύπλοκος και πολύπλευρος τομέας στην έρευνα και την πρακτική. Η ετερογένεια και η ποικιλομορφία των μαθησιακών δυσκολιών, η συνεχώς αυξανόμενη συχνότητά τους στον μαθητικό πληθυσμό και η έλλειψη σαφών κριτηρίων αξιολόγησης για τη διάγνωση των παιδιών που επηρεάζονται είναι ζητήματα που απασχολούν κάθε γονέα, δάσκαλο, θεραπευτή και ερευνητή που ασχολούνται με αυτό το πεδίο. Ταυτόχρονα, αυτά τα ζητήματα περιπλέκουν τον ορισμό των μαθησιακών δυσκολιών και προκαλούν σύγχυση γύρω από την εκπαιδευτική, συναισθηματική και κοινωνική ανάπτυξη αυτών των παιδιών (Sevdali, 2013).

Σύμφωνα με τον Sevdali (2013), τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες μπορεί να εκδηλώσουν ένα ή περισσότερα χαρακτηριστικά από ένα φάσμα συμπτωμάτων, με τα πιο κοινά να είναι δυσκολίες στο γράψιμο, την ανάγνωση, την προφορική έκφραση και τις μαθηματικές δεξιότητες. Επιπλέον, ενδέχεται να αντιμετωπίσουν έλλειψη προσοχής, δυσκολία στην οργάνωση πληροφοριών, αποδιοργάνωση υπό συνθήκες στρες και έντασης, υπερκινητικότητα, δυσκολίες συντονισμού χεριών και δυσκολία στην κατανόηση εννοιών ή λέξεων. Μπορεί επίσης να δυσκολεύονται να βρουν τον προσανατολισμό τους στον χώρο και να αντιληφθούν τις ακολουθίες χρόνου, όπως η σειρά των ημερών, των μηνών και των ωρών.

Ο προσδιορισμός της ακριβούς αιτίας των μαθησιακών δυσκολιών είναι ένα πολύ δύσκολο εγχείρημα, καθώς αυτή εντοπίζεται σε διάφορους παράγοντες, τόσο ενδογενείς όσο και εξωγενείς, που συχνά συνυπάρχουν. Οι ενδογενείς παράγοντες είναι υπεύθυνοι για τη δημιουργία μαθησιακών δυσκολιών και οι πιο συνηθισμένοι περιλαμβάνουν ένα επίκτητο τραύμα, γενετικές / κληρονομικές επιδράσεις και περιβαλλοντικές επιδράσεις, όπως αλλεργικές αντιδράσεις σε τρόφιμα και συντηρητικά τροφίμων (Sevdali, 2013). Οι εξωγενείς παράγοντες δεν είναι κληρονομικοί, αλλά σχετίζονται κυρίως με το περιβάλλον μέσα στο οποίο μεγαλώνει ένα παιδί. Αυτοί περιλαμβάνουν σωματικές αναπηρίες (π.χ. οπτικές και ακουστικές), τραυματικές εμπειρίες, οικογενειακές πιέσεις, ανεπαρκή διδασκαλία και χαμηλή αυτοεκτίμηση. Οι εξωγενείς παράγοντες δεν είναι η πρωταρχική αιτία εμφάνισης των μαθησιακών δυσκολιών, αλλά μπορεί να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο στην επιδείνωσή τους (Sevdali, 2013).

Τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες πρέπει να λάβουν μια συνεχή και συντονισμένη διεπιστημονική παρέμβαση από διάφορες ειδικότητες σε μια εξελικτική πορεία, δηλαδή από την παιδική ηλικία έως την εφηβεία, εγκαίρως και αποτελεσματικά (Sevdali, 2013). Στην Κύπρο, καθώς και σε πολλές άλλες χώρες, η περίθαλψη και η υποστήριξη παιδιών με μαθησιακές δυσκολίες διασφαλίζονται από τον νόμο. Πιο συγκεκριμένα, τον Σεπτέμβριο του 2001, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού εφάρμοσε έναν νόμο του 1999, ο οποίος ορίζει ότι η απαραίτητη βοήθεια πρέπει να παρέχεται σε παιδιά με ειδικές ανάγκες για τη συνολική ανάπτυξή τους σε όλους τους τομείς. Ως εκ τούτου, το κράτος έχει την υποχρέωση να παρέχει σε αυτά τα παιδιά πλήρη ειδική εκπαίδευση από έναν καθηγητή ειδικής αγωγής μέχρι να ολοκληρώσουν την εκπαίδευσή τους (Νεοφύτου, 2016). Ωστόσο, παρά το ισχύον νομικό πλαίσιο, στην Κύπρο δεν έχει επιτευχθεί η πλήρης ενσωμάτωση των μαθητών με μαθησιακές αναπηρίες στα κανονικά σχολεία. Αυτό αποδεικνύεται τόσο από την ύπαρξη ειδικών σχολείων που προορίζονται αποκλειστικά για τους μαθητές αυτούς, όσο και η λειτουργία ειδικών μονάδων εντός των κανονικών σχολείων όπου και πάλι φοιτούν για ορισμένες διδακτικές περιόδους αυτά τα άτομα.

Η παρούσα μελέτη φέρνει στο επίκεντρο της συζήτησης τους Κύπριους εκπαιδευτικούς τόσο της γενικής όσο και της ειδικής εκπαίδευσης και επιχειρεί να προσεγγίσει το ζήτημα της πλήρους, μερικής ή καθόλου ένταξης των παιδιών με μαθησιακές αναπηρίες στα γενικά, μη ειδικά σχολεία μέσα από τη δική τους οπτική γωνία. Στόχος είναι να δοθεί μια απάντηση σε ένα κρίσιμο ερώτημα: σύμφωνα με τους εκπαιδευτικούς, πρέπει τα παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες να φοιτούν σε ένα κανονικό σχολείο, σε ένα ειδικό σχολείο ή σε έναν συνδυασμό των δύο; Στην προσπάθεια να καταλήξουμε σε ένα συμπέρασμα για το τι αποτελεί ιδανικό εκπαιδευτικό περιβάλλον για αυτά τα παιδιά, η μελέτη χρησιμοποιεί δεδομένα από ερωτηματολόγιο που έχει διανεμηθεί σε εκπαιδευτικούς που ασχολούνται με αυτούς τους μαθητές.

Ελπίζω ότι αυτή η εργασία θα συμβάλει στην καλύτερη ενημέρωση γύρω από το πεδίο των μαθησιακών δυσκολιών και θα δώσει απαντήσεις σε ορισμένες σημαντικές ερωτήσεις που απασχολούν τους γονείς, τους δασκάλους και τους θεραπευτές. Τα αποτελέσματα αυτής της έρευνας θα θέσουν τη βάση ενός πιο ωφέλιμου εκπαιδευτικού περιβάλλοντος, το οποίο θα αναδείξει τις δυνατότητες αυτών των παιδιών και θα τους

βοηθήσει να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον. Αυτό πρέπει να επιτευχθεί μέσω της εφαρμογής διαφοροποιημένης διδασκαλίας και της συνεχιζόμενης αναβάθμισης του εκπαιδευτικού υλικού.

Abstract

Learning disabilities is a complex and multifaceted field in research and practice. The heterogeneity and diversity of learning disabilities, their ever-increasing frequency in student population, and the lack of clear-cut evaluation criteria for the diagnosis of the children affected are issues which preoccupy every parent, teacher, therapist, and researcher involved in the field. At the same time, these issues complicate the definition of learning disabilities and cause confusion around the educational, emotional, and social development of these children (Sevdali, 2013).

According to Sevdali (2013), children with special educational needs (SEN) may manifest one or more characteristics from a spectrum of symptoms, the most common being difficulties in writing, reading, oral expression, and math skills. In addition, they may experience a lack of attention, difficulty in organizing information, disorganization under conditions of stress and tension, hyperkineticity, hand coordination difficulties, and difficulty in understanding concepts or words. They may also find it hard to find their orientation in space and to perceive time sequences, such as the order of days, months, and hours.

Determining the exact cause of Learning Disabilities is a very difficult task, as multiple factors, both endogenous and exogenous, often co-exist. Endogenous factors are primarily responsible for the creation of Learning Disabilities and the most common ones include an acquired trauma, genetic / hereditary effects, and environmental influences, such as allergic reactions to foods and food preservatives (Sevdali, 2013). Exogenous factors are not hereditary, but mostly relate to the environment within which a child grows. These include physical impairments (e.g. visual and auditory), traumatic experiences, family pressures, insufficient teaching, and low self-esteem. Exogenous

factors are not primarily responsible for Learning Disabilities, but they may play a significant role in their deterioration (Sevdali, 2013).

Children with SEN need to receive an ongoing and coordinated interdisciplinary intervention from several specialties in an evolutionary course, namely from infancy to adolescence, in a timely and effective manner (Sevdali, 2013). In Cyprus, as well as in many other countries, the treatment and support of children with SEN is secured by law. More specifically, in September 2001, the Ministry of Education and Culture implemented a law of 1999, which stipulates that the necessary assistance should be provided to children with special needs for their overall development in all sectors. Therefore, the state has the obligation to provide these children with full special education from a special education teacher until they complete their education (Neophytou, 2016). Yet, despite the current legal framework, Cyprus is far from having achieved the full inclusion of children with learning disabilities in mainstream schools. The existence of special schools which are exclusively organized for these students as well as the operation of special units within mainstream schools which are attended by students with SEN for specified teaching hours corroborate this statement.

This study turns the spotlight onto the Cypriot teachers of regulars and special schools and attempts to approach the issue of full, partial, or zero inclusion of children with SEN in mainstream schools through their own perspective. The aim is to give an answer to a crucial question: according to teachers, should children with learning disabilities attend a mainstream school, a special school, or a combination of both? In attempting to conclude on the ideal educational environment for these children, the study uses data derived from a questionnaire distributed to teachers who deal with such students.

I hope that this work will raise awareness around the field of Learning Disabilities and will provide answers to some important questions which preoccupy parents, teachers, and therapists. The results of this research will lay the basis of a most beneficiary educational environment, which will bring out the best in these children and will help them secure a better future. This should be achieved through the implementation of differentiated teaching and the ongoing upgrading of the educational material.